పునర్జన్మ

— మంగళపల్లి రవీంద్ర కుమార్

ఇది కలా!! నిజమా!! అని ఆశ్చర్య పడ్డాడు మదు కళ్ళ ముందు కనబడుతున్న దృశ్యం చూస్తూ తన కళ్ళను తానే నమ్మలేకపోతున్నాడు కళ్ళు నలుపుకొని మరి చూశాడు ఖచ్చితంగా ఇది కళ్ళ కట్టినట్టు కనబడుతున్న వాస్తవమే ఇంతకీ ఆ దృశ్యంలో కనిపిస్తున్నది ఎవరో కాదు మదు బార్య సుజిత అత్తగారి పాదాలు వత్తుతూ కనిపించింది అత్తగారు విశ్రాంతి తీసుకుంటున్నారు అరె ఏమిటీ ఆశ్చర్యం అత్తంటి విసుక్కునే సుజిత ఇలా పరిచర్యలు చేస్తోంది అప్‌కోర్స్ తన తల్లి అందరు తల్లుల్లాంటిది కాదు అందరు తల్లులు బిడ్డలకు ఒకసారి జన్మనిస్తే ఈ తల్లి (పార్వతమ్మ) తనకు రెండొసారి ప్రాణం పోసింది అని అనుకుంటున్న మదు మనస్సు గతంలోకి జారుకుంది నెమ్మదిగా

మదుసూదనరావ్‌కు చిన్నప్పుడే తండ్రి పోయాడు తల్లి పార్వతమ్మే మదుకు సర్వస్వమై కష్టపడి కొడుకుని పెంచి చదువు చెప్పించింది డిగ్రి చేతి కొచ్చిన ఎడాదిలోపే మదుకు ఓ బ్యాంకులో ఉద్యోగం వచ్చింది

మదుకు ఉద్యోగం రావడంతో తల్లి పార్వతమ్మ కష్టాలు గట్టెక్కాయి ఇప్పుడు కొడుక్కు ఓ మంచి అమ్మాయిని చూసి పెళ్ళి చేస్తే తన బాధ్యత గూడ పూర్తవుతుందనుకుంది పార్వతమ్మ అదే మాట రెండు మూడు సార్లు మదుతో అంటే ఓ స్మైల్ ఇచ్చి ఆక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయేవాడు

ఇలా రెండు మూడేళ్ళు కాలం గడిపేశాడు ఒకరోజు మదు వాళ్ళ బ్యాంకులో ఒకమ్మాయి జాయినయింది పేరు సుజిత సన్నగా నాజూగ్గా ఉండే సుజిత కొద్దిగా కోపిష్టి మరికొద్దిగా గర్వం ఇంకొద్దిగా పట్టుదల కలది అనతికాలంలో నే మధు సుజితలు మంచి స్నేహితులయ్యారు కొంతకాలం అయ్యేసరికి ప్రేమికులయ్యారు మరికొంత కాల మయ్యేసరికి దంపతులయ్యారు

మదు వివాహం పార్వతమ్మకు చాల సంతోషం కలిగించింది కోడలు కాపురానికొచ్చిన మొదటిరోజె ఇంటి బాధ్యతతో పాటు కొడుకు బాధ్యతను గూడ అప్పగించింది ఓ నెల రోజులు గడిచాయి ఒకరోజు సుజిత ఇలా సణగటం మొదలు పెట్టింది ఎమిటండి'' ఇద్దరం సంపాదిస్తూ గూడ ఈ పెంకుటింట్లో అందులోనూ పాత కొంపలో ఉండటమేంటి అప ం మెమిటండి'' ఎదైనా మంచి యిల్లు అద్దెకు తీసుకుందామండి! అంది సుజిత

సుజితా! ఇది మన సొంత యిల్లు ఇది పాత యిల్లు కావచ్చు నేను పుట్టింది ఈ యింట్లోనే ఈ యిల్లు పెంకుటిల్లయితేనేం ముందు బాగంలో ఒకవైపు వేపచెట్టు మరోవైపు బాదంచెట్టు పెరట్లో రెండు కొబ్బరి చెట్లు మూడు అరటి చెట్లు ఎప్పుడూ చల్లటి గాలినిస్తూ చిన్న పర్ణశాలలో వున్నామన్న అనుభూతి నిస్తాయి పైగా ఈ యిల్లంటే మా అమ్మకు చాల యిష్టం ఆవిడ మరే యింట్లోనూ వుండలేదు తెల్సా అన్నాడు మదు సమాదాన పరుద్దామన్న దొరణిలో

ఆవిడ నెవరు రమ్మన్నారు ఆవిడ రాకూడదనే నే కోరుకునేది ఆ ముసల్దాన్ని యిక్కడే వుండమనండి కావలిస్తే నెల కింత నిద్దాం అంది సుజిత మూతి ముప్పై వంకర్లు తిప్పుతూ

మదు మనస్సు చివుక్కుమంది ఏవిటి సుజీ నువ్వనేది చిన్నతనంలోనే తండ్రి పోతే తల్లి తండ్రి సర్వం తానై నన్ను పెంచి ఇంతవాణ్ణి చేసింది ఎన్ని కష్టాలు పడ్డదో ఎన్ని రోజులు పస్తున్నదో నీకేం తెల్సు నన్ను చూడకుండా ఆవిడ వుండలేదు ఆవిడని వదలి నేను నీతో వేరే యింటికిరాను అని ఖరాఖండిగా చెప్పాడు మదు పళ్ళు పటపట లాడిస్తూ

అంతే సుజిత మూతి ముడుచుకుని చరచరా లోపలికి వెళ్ళిపోయింది ఏవిటిది ప్రతి యింట్లోనూ అత్త ఆరళ్ళకు కోడలు తట్టుకోలేదు కాని ఈ యింట్లో కోడలే అత్తమీద ధ్వజం ఎత్తుతోంది కారణం తన తల్లి మంచితనం తనిచ్చిన అలుసు అనుకున్నాడు మదు మనస్సులో

రోజులు స్థబ్దతగా దొర్లిపోతున్నాయి సుజిత తన మొండి పట్టుదల వదల్లేదు ఒకసారి పార్వతమ్మకి వినబడేలా ఆ ప్రస్తావన తీసుకు వచ్చింది మదు దగ్గర మదు చెడామడా తిట్టి ఇంట్లోంచి బయట కెళ్ళిపోయాడు

రాత్రి లేటుగా ఇంటి కొచ్చాడు పార్వతమ్మ తలుపు తీసింది అన్నం వడ్డిస్తూ అసలు విషయం అడిగింది

నీ కోడలు సొంత యిల్లు వదలి అద్దెంట్లో కాపురం పెడదామంటొ ంచమా అన్నాడు మదు

పోనీలేరా! కోడలుకి నేను మితొ వుండటం యిష్టం లేదులావుంది నేనీ యింట్లోనే కాలం వెళదీసాను మీరెదైనా మంచి యిల్లు తీసుకుని కొత్త కాపురం పెట్టండి అని సలహా యిచ్చింది లోని బాదని దిగమింగుకుంటూ

అదేంటమ్మా! అదేం చెబుతే అదే చెయ్యాలా! పైగా నిన్ను చూడకుండా నే వుండలేను అన్నాడు

ఇదే వూళ్ళో వుంటాముకదురా! నీకు నన్ను చూడాలన్నప్పుడల్లా వద్దూ కాని నీ కొసం తన వాళ్ళని వదులుకొని వచ్చిన నీ బార్య కోరిక తీర్చటం నీ కనీస దర్మం అంటూ నచ్చచెప్పింది కొడుకు తల నిమురుతూ పార్వతమ్మ

నెల రొజుల్లో ఓ మంచి యిల్లు 'ఆఫీసుకు దగ్గరగా తీసుకుని కాపురం పెట్టాడు మదు సుజితకు తన మాట నెగ్గినందుకు పట్టరాని సంతోషం వేసింది

రెండు యేళ్ళు యిట్టే గడిచిపోయాయి ఒకరోజు మదు కొద్దిగా జ్వరంగా వుందని ఆపీసుకు సెలవు పెట్టి యింట్లో విశ్రాంతి తీసుకుంటానన్నాడు సుజిత ఒక్కర్తే ఆఫీసు కెళ్ళింది సాయంత్రం ఆపీసు నుండి వస్తూ ప్రక్క సందులో వున్న ఓ డాక్టరుగారిని వెంట బెట్టుకొచ్చింది మదు చలితో ఒణికిపోతున్నాడు నడుంనొప్పితో మూలుగుతున్నాడు డాక్టరుగారు పరిక్షించి మందులు వ్రాసిచ్చి ఓ యింజక్షన్ చేశారు బాగా విశ్రాంతి అవసరం పేషెంట్‌కు అని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు రెండు రొజుల్లో జ్వరమైతే తగ్గింది కానీ నీరసం తగ్గలేదు వారం రొజుల్లో నీరసం గూడ సద్దుకుంది మళ్ళీ వారం తిరిగేసరికి మళ్ళీ జ్వరం నడుంనొప్పి తిన్నది అరక్కపోవటం వాంతి చేసుకొటం

సుజితకు ఈసారి బయం వేసింది వెంటనే అత్తగారి యింటికి వెళ్ళి మదుకు సుస్తీగా వుందని చెప్పి తీసుకొచ్చింది డాక్టరుగారు వచ్చి కంగారు పడనవసరం లేదు ఇదొ రకం జ్వరం అని చెప్పి మందిచ్చి వెళ్ళాడు

పార్వతమ్మ మదు మంచం దగ్గరే కూర్చుని సేవలు చేసేది వారం రొజుల్లో కొలుకున్నాడు మదు

పది రొజులు తిరిగేసరికి మళ్ళీ నడుంనొప్పి అంటూ మెలికలు తిరగసాగాడు మదు జ్వరం గూడా వుంది డాక్టరుగారు ఈసారి అనుమానంవచ్చి రక్త పరీక్ష చేయించి ఏవో మందులు వ్రాసిచ్చి కొన్ని రొజులు వాడి చూడమన్నాడు మందులు వాడుతున్నాడు మదు మదు మొహం రొజు రొజుకూ పీక్కుపోతొంది ఎం తినాలన్నా సయించట్లేదు తిన్నా వెంటనే వాంతి చేసేసుకుంటున్నాడు సుజిత పార్వతమ్మలకు మనసు మనస్సులొ లేదు మదుకు ఆరొగ్యం చేకూర్చమని వెయి దేవుళ్ళకు మొక్కుకుంటున్నారు మందులు ఇంజక్షన్‌లతో మదు ఉక్కిరి బిక్కిరై పోతున్నాడు అసలు రొగం ఏవిటో అంతుపట్టట్లేదు ఉన్నట్టుండి మదుకు ఓ రొజు యూరినరి ప్రాబ్లం వచ్చింది దాంతో కంగారు మరి ఎక్కువయింది డాక్టరుగారు వచ్చారు ప్రాబ్లం ఎవిటని మదుని అడిగాడు యూరిన్ కొద్దిగానే పడుతొంది బ్లాడర్ ఉబ్బినట్టు అనిపిస్తోంది ఎంటొ నా కెందుకొ చాల బయంగా వుంది అన్నాడు మదు దీనంగా మొహం పెట్టి

డాక్టర్‌గారు యూరిన్ టెస్ట్‌లన్నీ చేయించారు ఏం ఫర్వాలేదు ఈ మందులు వాడండి తగ్గిపోతుంది మరేం బయపడ నవసరం లేదు అంటూ ఆ ముగ్గురికీ ధైర్యం చెప్పాడు మధు రోజూ మందుల్ని క్రమం తప్పకుండా వాడుతున్నాడు రోజు రోజుకూ బలహీనపడిపోతున్నాడు ఓ వారం తర్వాత యూరిన్ అసలు పడట్లేదు అంటూ గగ్గోలు పెట్టసాగాడు సుజిత పార్వతమ్మలకు ఖంగారు మరీ ఎక్కువైంది డాక్టరుగారు వచ్చారు పరిస్థితి అంతా విని ఇహ లాభం లేదు మధుని హైదరాబాద్ తీసుకెళ్ళండి అక్కడ డాక్టర్ ధార్ అని నాకు తెలిసిన ఓ పెద్ద డాక్టరు వున్నారు ఆయనకు ఉత్తరం వ్రాసిస్తాను ఆలస్యం చేయద్దు అంటూ ఓ వైట్ పేపరుమీద బరబరా వ్రాసి సుజిత చేతికి ఆ వుత్తరం యిచ్చి

మీరేం ఖంగారు పడకండి ఆయన ఇలాంటి కేసుల్ని జాగ్రత్తగా డీల్ చేస్తాడని ధైర్యం చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు డాక్టరుగారు

ఆ రాత్రికే హైదరాబాద్ బయలు దేరారు ముగ్గురూ తెల్లారేసరికి హైదరాబాద్ చేరుకుంది రైలు డా దార్ ఆస్పత్రి ఎక్కడెక్కడని వెతుక్కుంటూ ఆస్పత్రి చేరుకున్నారు

ఆస్పత్రిలో జేర్చండి ఇన్వెస్టిగేట్ చేయించాలి అని చెప్పారు డా దార్ ఆ వుత్తరం చదివి పక్కన పెడుతూ

ఆస్పత్రిలో, ఓ ప్రత్యేకమైన రూంలో మధుని చేర్చారు యూరిన్ టెస్ట్ బ్లడ్ టెస్ట్ ఇంకా ఏవేవో పరీక్షలు చేశారు వాటి రిపోర్టులన్నీ చూసిన డా దార్‌కు అసలు సమస్య ఏమిటో తెలిసిపోయింది

సుజితను పిలిచి అసలు సంగతి చెప్పేశారు డా దార్

మీవారికి రెండు మూత్రపిండాలు చాలవరకు చెడిపోయాయి వెలైనంత త్వరలో వాటిని తీసెయ్యాలి అంతేకాదు ఎవరిదైనా ఒకరి మూత్రపిండం ఒకటి తెచ్చి అమర్చాలి లేకుంటే యూరిన్‌లో వుండే మలినమంతా రక్తంలో చేరిపోతుంది మనిషి బ్రతకటం కష్టం

సుజితకు ఒక్కసారిగా గుండె ఆగినంత పనయింది

అయితే త్వరగా ఆపరేషన్ చెయ్యండి సార్ కావాలంటే నా కిడ్నీ ఒకటి డొనేట్ చేస్తాను మా వారిని ఎలాగయినా బ్రతికించండి ప్లీజ్ అంటూ ప్రాదేయ పడింది సుజిత గద్గద స్వరంతో ముకుళిత హస్తాలతో

మేం ఉన్నది పేషెంట్‌లని బ్రతికించటానికే కదమ్మా!" కాకపోతే మధుకు నీ కిడ్నీ సరిపడదు అతని తల్లి వైపు వారెవరైనా కిడ్నీ యివ్వటానికి ముందుకొస్తే మంచిది అదయినా సరిపోతుందో లేదో పరీక్షలు చేయించిగాని చెప్పలేం కిడ్నీ మార్చేలోపు వారానికి రెండుసార్లు డయాలసిస్ చెయ్యాలి మధుకు దీని కంతటికి చాలా ఖర్చవుతుంది ముందుగా చెప్పడం నా బాధ్యత కదా!" అన్నాడు డాక్టర్ ధార్

సుజిత పార్వతమ్మ దగ్గరికి వెళ్ళి విషయాలన్నీ చెప్పి బోరున ఏడ్వసాగింది పార్వతమ్మకు కొడుకు మూత్రపిండాలు చెడిపోయాయి అన్న వార్త వినేసరికి కాళ్ళ క్రింద భూమి కంపించినట్లనిపించింది కొంచెం సేపట్లో షాక్ నించి తేరుకుని ధైర్యం కూడదీసుకుని కోడలిని ఓదార్చింది

ఏడవకు సుజితా నా కొడుక్కి నా కిడ్నీ యిస్తాను అది వాడికి తప్పకుండా సరిపోతుంది వాడు త్వరలో మామూలు మనిషవుతాడు అంటూ కోడలికి ధైర్యం చెప్పింది పార్వతమ్మ

ఆ మాటలు వింటూంటే సుజిత కళ్ళకి పార్వతమ్మ కొండంత ఎత్తు ఎదిగి పోయినట్లనిపించింది ఇప్పుడు సుజితకు కొండంత ధైర్యం వచ్చింది అత్తగారి కాళ్ళు కళ్ళ కద్దుకొంది పార్వతమ్మ కోడలిని గుండెలకు హత్తుకుంది

డాక్టర్ దార్ పార్వతమ్మ కిడ్నీలు ఆరోగ్యంగా వున్నాయో లేదో అవి కొడుక్కి సరిపోతాయో లేదో పరీక్షలు జరిపారు సుజిత తన తండ్రికి ఫోన్ చేసి విషయమంతా చెప్పి డబ్బుతో సహా హైదరాబాద్ రమ్మంది

వారం రోజుల్లో ఆపరేషన్ అయిపోయింది తల్లీ కొడుకులకేం ఫర్వాలేదు అని డా దార్ చెప్పేసరికి సుజిత ఆమె తండ్రి ఆనందానికి అవధుల్లేవు సుజిత ఆయన్ని చూస్తాను సార్ అంది డాక్టరుతో ఓ పదిహేను రోజుల దాకా ఇద్దరినీ ఇంటెన్సివ్ కేర్‌లో వుంచుతాం మీరు వాళ్ళిద్దరి దగ్గరకి వెళ్ళరాదు కావలిస్తే ఆ గ్లాస్ డోర్‌లోంచి వాళ్ళని మీరు చూసుకోవచ్చు అంటూ వెళ్ళి పోయాడు డాక్టర్

రెండు నెలల తర్వాత మధుని హాస్పటల్ నుండి డిశ్చార్జి చేశారు - నెలకోసారి వచ్చి చెకప్ చేయించుకోవలసిందని చెప్పాడు డాక్టర్ దార్

మెలకువ వచ్చి చూసేసరికి తాను తన స్వంత యింట్లో వుండటం ప్రక్కనున్న మంచం మీద తల్లి పడుకొని వుంది సుజిత కాళ్ళు వత్తుతూ పరిచర్యలు చేస్తూ కనబడటం మధుకు చెప్పలేనంత ఆనందం కలిగించింది మధు నిద్ర లేచాడని చూసి సుజిత అతని దగ్గరికి వచ్చింది మనం గూడా అత్తగారితో ఇక్కడే వుందామండి అంటున్న సుజిత కళ్ళల్లో అశ్రుబిందువులు స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి మధుకి □